

---

# Shri Shaktimahimna or Shri Tripuramba Mahimna Stotram

---

दुर्वाससाविरचितं श्रीशक्तिमहिम्न अथवा त्रिपुराम्बिकामहिम्नस्तोत्रम्

---

## Document Information

---

Text title : shaktimahimnastotra evam tripurAmahimnastotra from Shivarahasya

File name : shaktitripurAmahimnastotra.itx

Category : devii, otherforms, stotra, devI, dashamahAvidyA, shivarahasya

Location : doc\_devii

Author : Durvasa

Transliterated by : DPD

Proofread by : DPD, Ruma Dewan

Description-comments : shrIshivarahasyam | bhavAkhyah dviIyAMshaH | adhyAyaH 29||

Latest update : April 5, 2013, September 15, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

---

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

**Please help to maintain respect for volunteer spirit.**

---

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

---

September 15, 2023

*sanskritdocuments.org*

---

---

## Shri Shaktimahimna or Shri Tripuramba Mahimna Stotram

---

दुर्वाससाविरयितं श्रीशक्तिमडिम् अथवा त्रिपुराम्बिकामडिम्स्तोत्रम्

---



श्रीमातस्त्रिपुरे परात्परतरे देवि त्रिलोकीमडा-

सौन्दर्यार्णवमन्थनोद्भव सुधाप्राचुर्यावर्णोज्वलम् ।

उदध्मानुसुखस्रनूतनजपापुष्पमभं ते वपुः

स्वान्ते मे स्फुरतु त्रिलोकनिलयं ज्योतिर्मयं वाङ्मयम् ॥ १८ ॥

आदिक्षान्तसमस्तवर्णसुमण्डिप्रोते वितानप्रभे

ब्रह्मादिप्रतिमाभिकीलितषडाधाराब्जकक्षो(क्ष्यो)त्रते ।

ब्रह्माण्डाब्जवरासने जननि ते मूर्तिं भजे चिन्मयीं

सौषुम्नायतपीतपङ्कजमडामध्यत्रिकोणस्थिताम् ॥ १९ ॥

वन्देवाग्भवमैन्दवात्मसदृशं वेदादिविद्यागिरो

भाषा देशसमुद्भवा पशुगता (पशुगताः) छन्दांसि सप्तस्वरान् ।

तालान् पञ्च मडाध्वनीन् प्रकटयत्यात्मप्रसारेण यत्

तद्भ्रिजं पदवाक्यमानजनकं श्रीमातृके ते परम् ॥ २० ॥

त्रैलोक्यस्फुटमन्त्रतन्त्र मडिमां नाप्नोति शश्वद्धिना

(त्रैलोक्यस्फुटमेन्त्रमन्त्रमडिम स्वात्मोक्तिरूपं विना)

तद्भ्रिजं (यद्भ्रिजं) व्यवहारजालमभिलं नास्त्येव मातस्तव ।

तज्ज्जाप्यस्मरणप्रसक्तसुमतिस्सर्वज्ञातां प्राप्य कः

शब्दब्रह्मनिवासभूतवदनो नेन्द्रादितिस्स्पर्धते ॥ २१ ॥

मात्रा यत्र विराजतेति विशदा तामष्टधामातृकां

शक्तिं कुण्डलिनीं यतुर्विधतनुं यस्तत्त्वविभन्वते(मन्वते) ।

सोऽविद्याम्बिलजन्मकर्मदुरितारण्य प्रबोधाग्निना

(सा विद्याऽम्बिलजन्मकर्मदुरितानीत्यं प्रबोधाग्निना)

भस्मीकृत्य विकल्पजालमभिलं मातः पदं तद्गृजेत् ॥ २२ ॥

(भस्मीकृत्य विकल्पजालरहितो मातः पदं ते भजेत्) ॥ २२ ॥

यत्ते मध्यमबीजमम्ब डलयाम्यादित्यवर्णा क्रिया-  
 ज्ञानेच्छादिमनन्तशक्तिविभवव्यक्तिं व्यनक्ति स्फुटम् ।  
 उत्पत्तिस्थितिकल्पकल्पिततनुं स्वात्मप्रसारेण यत्  
 काम्यं ब्रह्मडरीश्वरादि विबुधैः कामक्रियायोजितैः ॥ २३ ॥

(यत्ते मध्यमबीजमम्ब डलयेमादित्यवर्णा क्रिया-  
 ज्ञानेच्छासुभृदुःखकल्पित तनु स्वात्मप्रसारेण यत् ।  
 काम्यं ब्रह्मडरीश्वरादि विबुधैः कामक्रियायोजितैः  
 कामं कारणातां गता नगणितान्कार्यैरनेकैर्मडी) ॥ २३ ॥

कामं कारणातां गतानगणितान्कार्यैरनेकैर्मडी-  
 मुष्यैस्सर्वमनोगतानधिगतान्मानैरनेकैस्सफुटम् ।  
 कामक्रोधसुखोभमोडमदमात्सर्यादिषट्कञ्च यद्बीजं  
 ब्राजयति (राजयति) प्रणौमि तदहं ते साधु कामेश्वरि ॥ २४ ॥

यद्भक्तताभिलकामपूरणायणस्वात्मप्रभावं मडा-  
 जाड्यध्वान्तनिवारणैकतरणि ज्योतिर्विबोधप्रदम् ।  
 यद्वेदेषु च गीयते श्रुतिमुषं मात्रात्रयेणोमिति  
 श्रीविद्यै तव सर्वराजवशकृत्तत्कामराजं भजे ॥ २५ ॥  
 (श्रीविद्यै तव सर्वराजवशकृच्छ्रीकामराजं भजे) ॥ २५ ॥

यत्ते देवि तृतीयबीजमनलज्वालावलीसन्निभं  
 सर्वाधार तुरीयबीजपरमं (तुरीयशक्तिपरं) ब्रह्माभिधाशब्दितम् ।  
 मूर्धन्यान्तविसर्गभूषितमडोङ्कारात्मकं तत्परं  
 संविद्रूपमनन्यतुल्यमडिभं स्वान्ते मम धोतताम् ॥ २६ ॥

अगुमा गुभायास्स्वयमपि मडान्तोऽपि लघव-  
 स्सकीला निष्कीला गुरुभिरुपदिष्टा अपि तव ।  
 प्रसन्नायां देवि त्वयि सकलमन्त्रार्थकृलदा  
 तरोर्भूवे सिक्ते विलति षलु शाभाशततमी ॥ २७ ॥

सर्वं सर्वत ओव सर्वविषये कार्येन्द्रियाण्यन्तरा  
 तत्तद्व्यवृषीककर्मभिरिदं सव्यस्तुवानापरा ।  
 वागर्थव्यवडारकारणतनुशक्तिर्जगद्व्यापिनी  
 यद्बीजात्मकतां गता तव शिवे तं नौमि बीजं परम् ॥ २८/२७ ॥

अग्नीन्दुधुमशिप्रभञ्जनधरानीरान्तरस्थायिनी

शक्तिर्भ्रमलरीश(डरीन्द्र)वासवमुष्णामर्त्यासुरात्म(सुरान्त)स्थिता ।

सृष्ट(दृष्ट), दृष्ट)स्थावरजङ्गमस्थितमलायैतन्यरूपा य या

यद्भीजस्मरणेन सैव भवती प्रादुर्भवत्यम्बिके(डा) ॥ २८/२८ ॥

स्वात्मश्रीविजिताजविष्णुमघवश्श्रीपूरणैकव्रतं

तद्विधाकवितावितानलडरीकल्लोविनीदीपकम्(दीपितम्) ।

भीजं यत्त्रिगुणप्रवृत्तिजनकं भ्रमेति यद्योगिनः

शान्ता नित्यमुपासते तद्विल ते चित्ते दधे श्रीपरे(श्रीपुरे) ॥ ३०/२८ ॥

भ्रमायो निरमासुरेश्वरसुदृल्लेभाभियुक्तैस्तथा

मार्ताण्डेन्दुमनोभवामवसुधीमायाभीरुद्राश्रितैः ।

सोमाम्बुक्षितिशक्तिभिः प्रकटितैर्वर्णाङ्गवेदकमैः

वर्णेश्श्रीशिवदेशिडेन विदितानि विधानि तवाम्ब अथे ॥ ३१/- ॥

अेकैकं तव मातृके परतरे संयोगि वा (संयोगिनो) योगि वा

विधादिप्रकटप्रभावजनकं जाड्यान्धकारापडम् ।

यन्निष्ठाश्रमलोत्पलासनमलाविष्णुप्रलर्तादयो

देवास्सर्वेषु विधिष्वनन्यमहिमस्कूर्ति देधे तेऽपि (दधत्येव) तत् ॥ ३२/३० ॥

धत्थं त्रीण्यपि मूलवागभवमलाश्रीकामराजस्फुरत्(स्मतरत्)

शक्त्याभ्यानि यत्तुश्रुतिप्रकटितान्युत्कृष्टकूटानि ते ।

भूतर्तु(र्तुः)श्रुतिसङ्घ्यवर्णविदितान्यारक्तकान्ते शिवे

यो जानाति स अेव सर्वजगतां सृष्टस्थितिध्वंसकृत् ॥ ३३/३१ ॥

नित्यं यस्तव मातृकाक्षरसर्षी सौभाग्यविधानं जपे-

त्सम्पूजयाक्षर(त्सम्पूजयाभिल)यङ्गराजनिलयां सायन्तनाग्निमलाम् ।

कामार्प्यं शिवनामतत्वमुभयं व्याप्यात्मनां(ना) सर्वतो

दीव्य(प्य)न्तीमिड तस्य सिद्धिरथिरात्स्याथ्यस्वस्वैश्वर्यता ॥ ३४/३२ ॥

काव्यैर्वा पठितैः डिमल्य(प्य)विदुषो धो(जो)धुष्यमाणैः पुनः

डिं तैर्व्याकरणैर्विबोधिततया डिं वाभिधानश्रिया ।

अेतैरभनभोभवीति सुकविस्तावत्तव श्रीमतो

(अेतैरेव न भोभवीति कविता वृत्तैर्यःश्रीमतो)

यावन्नानुसरीसरीति सरणिं पादाब्जयोः पावनीम् ॥ ३५/३३ ॥

गेळं नाकति गर्वितः प्रणमति स्त्रीसङ्गमो भोक्षति

द्वेषी मित्रति पातकं सुकृतति क्षमावल्लभो दासति ।  
 मृत्युर्वैद्यति दूषणं सुगुणति त्वत्पादसंसेवना-  
 त्वां वन्दे भवभीतिभञ्जनकरीं गौरी गिरीशप्रियाम् ॥ ३६/३४ ॥  
 आद्यैरग्निरवीन्दुभिर्भ्रमनिलयैरम्भ त्रिलिङ्गात्मभि-  
 र्मिश्रारक्तसितप्रभैरनुपमैर्युष्मत्पदैस्तैस्त्रिभिः ।  
 स्वात्मोत्पादित (आत्मोद्भासित) काललोकनिगमावस्थामरादि-  
 त्रयैरुद्भूतं (त्रयं तद्भूतं) त्रिपुरेति नाम कलयेयस्ते स धन्यो भवेत् ॥ ३७/३५ ॥  
 आद्यो जाप्यतमार्थवाचकतया रुढस्वरः पञ्चम-  
 स्सर्वोत्कृष्टतमार्थवाचकतया वर्णः पवर्णात्मकः (पवर्गान्तकः) ।  
 वक्त्रत्वेन मडाविभूतिसरणिस्त्वाधारगोष्ठद्रतो  
 भ्रूमध्ये स्थितं धृत्यतः प्रणवतां ते गीयतेऽम्भागमैः ॥ ३८/३६ ॥  
 गायत्री सशिरा तुरीयसङ्घिता सन्ध्यात्रयी त्वा(त्या)गमै-  
 राप्याता त्रिपुरे त्वमेव मङ्गलां शर्मप्रदा कर्मणाम् ।  
 तत्तद्दर्शनमुप्यशक्तिरपि य त्वं कर्मब्रह्मेश्वरी  
 कर्ताडं पुरुषो ऽरिश्च सविता बुद्धश्शिवस्त्वं गुरुः ॥ ३९/३७ ॥  
 अन्नप्राणमनः प्रबोधपरमानन्दैश्शिरःपक्षयु-  
 ष्पुण्यात्मप्रकटैर्मण्डोपनिषदां वाक्यैः प्रसिद्धीकृतैः ।  
 कोशैः पञ्चभिरेभिरम्भ भवतीमेतत्प्रलीनामिति  
 ज्योतिःप्रज्वलद्गुणवलात्मयपलां यो वेद स ब्रह्मवित् ॥ ४०/३८ ॥  
 सख्यित्तत्वमसीति वाक्यविदितैरध्यात्मविद्या शिवे  
 ब्रह्माप्यैरतुलप्रभावजनकैस्तत्त्वैस्त्रिभिरसद्गुरोः ।  
 त्वद्रूपस्य मुभारविन्दुकुडरात्सम्प्राप्य दीक्षामतो  
 यस्त्वां विन्दति तत्त्वतस्त(स्त्व)दल(मङ्ग)मित्यर्थं स मुक्तो भवेत् ॥ ४१/३९ ॥  
 सिद्धान्तैर्बहुभिः प्रमाणगणितैर(तैल)न्यैरविद्यातमो-  
 नक्षत्रैरिव सर्वमन्धतमसं तावन्न निर्भिद्यते ।  
 यावत्ते सवितैव सम्मतमिदं नोदति विद्यान्तरे  
 जन्तोर्जन्मनिवारणैकमिदुंरं श्रीशाम्भवि श्रीशिवे ॥ ४२/४० ॥  
 आत्मासौ सकलेन्द्रियाश्रयमतो(नो) बुद्ध्यादितिश्शोयितः  
 कर्माबद्धतनुर्जनिञ्च मरणं(रमणं) प्राप्नोति यत्कारणात् ।  
 यत्ते (तत्ते) देवि मडाविलासलङ्घरीविद्यायुधा(सुधा)नां जय-

સ્તસ્માત્વાં ગુરુમભ્યુપેત્ય કલયે ત્વામેવ ચેન્મુચ્યતે ॥ ૪૩/૪૧ ॥

નાનાયોનિસહસ્રસમ્ભવવશાજ્જાતા જનન્યઃ કતિ

પ્રખ્યાતા જનકાઃ કિચન્ત ઇતિ મે સત્સ્યન્તિ(સેત્સ્યન્તિ) યાત્રે કતિ ।

એતેષાં ગણનૈવ નાસ્તિ મહતસ્સંસારવારાત્રિધે-

ભીતં માં નિતરામનન્યશરણં રક્ષાનુકમ્યાનિધે ॥ ૪૪/૪૨ ॥

દેહક્ષોભકરૈર્ગૈર્ભદ્રુવિધૈર્ધ્યાનૈશ્ચ હોમેર્જપૈઃ

સન્તાનૈર્હયમેધમુખ્યસુમખૈર્નાનાવિધૈઃ કર્મભિઃ ।

યત્સહુલ્પવિકલ્પજાલમલિનં(મિલિતં) પ્રાપ્તં પદં તસ્ય તે

દૂરાદૈવ નિવર્તતે પરતરં માતઃ પદં નિર્મલમ્ ॥ ૪૫/૪૩ ॥

પગ્ન્યાશન્નિજદેહજાક્ષરભવૈર્નાનાવિધૈર્ધાતુભિઃ

બહ્વર્થૈઃ પદવાહ્યમાનજનકૈર્યાવિનાભાવિતૈઃ ।

સાભિપ્રાયવદ્યર્થકર્મકૃલદૈઃ ખ્યાતૈરનન્તૈરિદં

વિશ્વં વ્યાપ્ય ચિદાત્મના(ઠ)હમહમિત્યુજ્જમ્ભસે માતૃકે ॥ ૪૬/૪૪ ॥

શ્રીચક્રં શ્રુતિમૂલકોશ ઇતિ તે સંસારચક્રાત્મકં

વિખ્યાતં તદધિષ્ઠિતાક્ષર શિવજ્યોતિર્મયં સર્વતઃ ।

એતન્મન્મયાત્મિકાભિરરુણશ્રીસુન્દરીભિર્વૃતે(તં)

મધ્યે બૈન્દવસિહ્મપીઠલલિતે ત્વં બ્રહ્મવિદ્યે શિવે ॥ ૪૭/૪૫ ॥

આતામ્નાર્કસહસ્રદીપ્તિસુષુમાસૌન્દર્યસારૈરલં

લોકા(કાલા)તીતમહોદયૈરુપચિતૈસ્સર્વોપમાગોચરૈઃ ।

નાનારત્નવિભૂષણૈરમ(ગ)ણિતૈર્જાજવલ્યમાનાભિત-

સ્ત્વં (ત્વં) માતસ્ત્રિપુરારિસુન્દરિ કુરુ સ્વાન્તે નિવાસં મમ ॥ ૪૮/૪૬ ॥

બિન્દુપ્રાણવિસર્ગજીવસહિતં બિન્દુત્રિજીવાત્મકં

ષટ્કૂટા વિનિપર્યયા નિગદિતા તાવત્રિબાલાર્બલા ।

એભિસ્સમ્પુટિતં પ્રજાય વિહરેત્રાસાદમન્ત્રં પરં

ગુહ્યાદ્રુહ્યતમં સયોગજનિતં સદ્ભોગમોક્ષપ્રદમ્ ॥ ૪૯/- ॥

શિઞ્જન્નૂપુરપાદકકુણમહામુદ્રાસુલાક્ષારસા-

લહારાહિન્તમ્ફલિપહુજયુગં શ્રીપાદુકાલહુન્તમ્ ।

ઉદ્ભાસ્વન્નમયન્દ્રખણ્ડરુચિરં રાજજ્જપાસન્નિભં

બ્રહ્માદિત્રિદશા(શૈઃ) મુરાર્ચિતમિદં (સમાર્ચિતપદં) મૂર્ધ્નિ સ્મરામ્યમ્બિકે ॥ ૫૦/૪૬ ॥

आरक्त(य्)छविनातिमार्दवयुजा निः(नि)श्वासडार्थेण य  
 त्कौशेयेन(यैर्न) वि(व)चित्ररत्नघटितैर्मुक्ताङ्गलैरुज्वलैः ।  
 कूजत्काञ्चनकिङ्किणीभिरभितस्सन्नद्धकाञ्चीगुणै-  
 रादीमं सुनितम्बभिम्बमरुणं ते भावयाम्यम्बिके ॥ ५१/४७ ॥

कस्तूरीघनसारकुङ्कुमरजोगन्धोत्कटैश्चन्दनै-  
 रादी(लि)मं मणिमालया विरचित(सुरुचिर)त्रैवेयडारादितिः ।  
 दीमं दिव्य (दीप्यदिव्य) विभूषणैर्जननि ते ज्योतिर्विभास्वत्कुय-  
 व्याजस्वर्णघटद्वयं हरिहरब्रह्मादिपीतं भजे ॥ ५२/४८ ॥

मुक्त्तारत्नसुवर्णकान्तिललितास्ते बाहुवल्लीरुं  
 डेयूरोत्तमबाहुदण्डवलयैर्दस्ताङ्गुलीभूषणैः ।  
 संवृत्ताः (सम्मुक्ताः) कलयामि डीरमणिमन्मुक्ताकलापीकृतं  
 ग्रीवापट्टविभूषणेन सुभगं कण्ठञ्च कम्बुश्रियम् ॥ ५३/४९ ॥

उद्यत्पूर्णाकलानिधीश(श्रि)वदनं भक्तप्रसन्नं सदा  
 सङ्कुल्लाम्बुजपत्रकान्तिसुषुमाधिकारदक्षेक्षणम् ।  
 सानन्दं कृतमन्दडासमसकृत्प्रादुर्भवत्कौतुकं  
 कुन्दाकारसुन्दन्तपङ्क्तिरुचिरं पूर्णं स्मराम्यम्बिके ॥ ५४/५० ॥

तमस्वर्णकृतोरुकुण्डलयुगं माण्डिक्यमुक्तोल्लस-  
 द्धीराबद्धमनन्यतुल्यमपरं डैमञ्च यङ्कद्वयम् ।  
 शुक्लाकारनिकारदक्षममलं मुक्ताङ्गलं सुन्दरं  
 भिन्नदर्शयुगं भजामि ललितं नासाग्रभागं शिवे ॥ ५५/५१ ॥

जातीयम्पङ्कुकुन्दकेसर मडागन्धोत्तिरत्नेतकी- (मडागन्धोत्तरं केतकी)-  
 नीपाशोकशिरीषमुष्यकुसुमप्रोत्तंसिता धूपिता(ताः) ।  
 आनीलाञ्जननी(ली)लमत्तमधुपञ्चैणी च वेणी तव  
 श्रीमातश्श्रयतां मदीयदृष्टयाम्भोजे सरोजालये ॥ ५६/५२ ॥

लेपालम्बविचित्ररत्नघटितं डैमं किरीटोत्तमं  
 मुक्ताकाञ्चनकिङ्किणीगणमडाडीरप्रबन्धोर्ज्वलम् ।  
 यञ्चञ्चन्द्रकलाकलापललितं देवद्रुपुष्पार्थितं  
 मात्यैरेवविलम्बितं सुशिपरं विभ्रच्छिरस्ते भजे ॥ ५७/५३ ॥

प्रोक्षिमोच्यसुवर्णदण्डविलितं पूर्णेन्दुभिम्बाकृतिं  
 यङ्कं (छत्रं) भौक्तिकरत्नयङ्कलितं क्षौमांशुकोत्तंसितम् ।

मुक्ताजालविलम्बितं सकलशं नानाप्रसूनार्थितं

यन्द्रोद्गामरथामरालि दधती(तीः) श्रीदेवि ते स्वस्त्रियः ॥ ५८/५४ ॥

विधामन्त्ररुडस्थविन्मुनिगणैः कूर्मोपयारार्थनां

देवादितिस्तुतिगीयमानयरितां वेदान्ततत्वात्मिकाम् ।

सर्वास्ताश्च तुरीयतामुपगतास्त्वद्रश्मिदेव्यः परा

स्तन्नित्यं (स्त्वां नित्यं) समुपासते स्वविभवैश्श्रीयङ्गनाथे शिवे ॥ ५८/५५ ॥

शङ्कारादिरसालयं त्रिभुवनं(नी) मात्वैरनेकैर्वृतं

सर्वाङ्गीणसदङ्गरागसुरभि श्रीमद्रूपधूपितम् ।

ताम्बूलारुणपल्लवाधरयुतं रभ्यं त्रिपुष्टं वड-

ह्वालं नन्दनन्दनेन सुरभि ध्यायामि ते मङ्गलम् ॥ ६०/५६ ॥

अेवं यस्मरति प्रबुद्धसुमतिश्श्रीमत्स्वयं परं

वृद्धो(ऽ)प्याशु युवाभवत्यनुपमस्त्रीणामनङ्गायते ।

स्पष्टै(सोऽष्टै)भ्यर्त्यतिरस्कृताभिलसुरश्रीश्रुम्बितात्मालयः

पृथ्वीपालकिरीटकोटिवलिभिर्नाराजिताङ्घ्रिर्भवेत् ॥ ६१/५७ ॥

अथ तव धनुः पुण्ड्रेक्षुक्त्प्रसिद्धमणिद्युति

(अथ तव धनुः पुष्पेषुत्व प्रसिद्धमणिद्युति)

त्रिभुवनबधूमोडज्योत्स्नाकलानिधिमण्डलम् ।

अभिलज्जननि स्मारस्मारं गतस्मरताञ्जन-

स्त्रिभुवनवधूमोडाम्बोधेः प्रपूर्णाविधुर्भवेत् ॥ ६२/५८ ॥

(स्त्रिभुवनवधूमोडे भजे प्रपूर्णाविधुर्भवेत्) ॥ ६२/५८ ॥

प्रसूनशरपञ्चक(यम्पक)प्रकटगुम्फनागुम्फितं

त्रिलोकमवलोकयत्यमलयेतसां यञ्चलम् ।

अशेषरमणीजनस्मरविजृम्भाणं यस्सदा

पटुर्भवति ते शिवे त्रिजगदङ्गनाक्षोभणे ॥ ६३/५९ ॥

पाशं प्रपूरितमडासुमतिप्रकाशं

यो वा तव त्रिपुरसुन्दरि सुन्दरीणाम् ।

आकर्षणोऽभिलवशीकरणे प्रवीण-

श्चित्तेवसन् स भुवनत्वयवश्यकृत्स्यात् ॥ ६४/६० ॥

यस्स्वान्ते कलयति कोविदस्त्रिलोकी-



स्तम्भारम्भणवेक्षणकृत्यु(मत्यु)दारवीर्यम् ।

मातस्ते विजयतां कुशं सयोषा (स योषां)

देवास्तं भजति (देवां स्तम्भयति) य भूभुजोऽत्र सैन्यम् ॥ ६५/६५ ॥

पाशध्यानवशाद्भवेद्भवमडामोडाम्भसोज्ज्वलणं

प्रप्यातप्रव्येषु चिन्तनवशात्तत्तच्छरव्यं सुधीः ।

यापध्यानवशात्समस्तजगतां मृत्योर्वशत्वं मडा-

दुर्गस्तम्भमडाकुशस्य मननाभायाममेयां तरेत् ॥ ६६/- ॥

(पाशध्यानवशात्समस्तवशता मृत्योर्वशत्वं मडा-

दुर्गस्तम्भमडाकुशस्य मनसा मायाममेयां तरेत् ।

पाशाध्यानवशाद्भवेद्भवमडामोडाम्भसो ज्ज्वलणं

प्रप्यातप्रसवेषुचिन्तनवशात्तत्तच्छरव्यं सुधीः) ॥ -/६२ ॥

न्यासं कृत्वा गणेशं ब्रह्मणामडायोगिनीराशिपीठैः

पञ्चाशन्मातृकार्णा(र्णैः) सङ्घितभङ्गकलैरष्टवाग्देवताभिः ।

सश्री(स स्त्री) कण्ठादियुग्मैर्निजविमलतनौ केशवाद्यैश्च तत्त्वै-

षट्त्रिंशत्(दुर्भिराद्यैः)माद्यैर्भगवति भवतीं यस्मरेत्स त्वमेव ॥ ६७/६३ ॥

भगवति तव पादपद्मातिसद्भाविक श्री

स्त्रिजगति परिहृत्य भद्राय निद्रादिषु ।

अलि धति कलनादसङ्गीतभङ्गीकृते

परिमलमिड किन्तु वन्देति सन्देहितः ॥ ६८/- ॥

सुरपतिपुरलक्ष्मीज्ज्वलणातीतलक्ष्मीः

प्रभवति निजगोले यस्य देवत्वमर्थे ।

विधृतभङ्गकलानां पात्रभूतस्य तस्य

त्रिभुवनविदिता सा जृम्भिता कीर्तिरच्छा ॥ ६९/६४ ॥

मातस्त्वं भूर्भुवस्वर्भङ्घिततमतनुस्त्वन्तरिक्षं न सूर्यो

(मातस्त्वं भूर्भुवःस्वर्भङ्घिततमतनुं त्वन्तरिक्षेन्दुसूर्यै-)

राज्ञी(ज्ञा) शुक्लेन्द्रवह्नीन्दुभिरपि निगमब्रह्मभिः प्रोतशक्तिः (क्ति) ।

प्राणपानादियुक्तैः (गमै) कलयति सकलं मानसं(से) ध्यानयोगा-

धेषां तेषां सपर्यां भवति सुरकृता ब्रह्मता (ब्रह्म ते) योग्यता (जनते) य ॥ ७०/६५ ॥

क्व मे बुद्धिर्वायः परमविदुषो मन्दसरणिः

क्व ते मातर्ब्रह्मप्रभुप्रविबुधस्वान्तवयसाम् ।

(५५ ते मातर्ब्रह्मप्रभुपविबुधाः स्वान्तवयसः ।)

अभूमा विष्कूर्तिः परतरमडिम्नस्तव नुतौ

प्रसीद क्षन्तव्यं बहुलतरयापत्यमपि मे ॥ ७१/६६ ॥

प्रसीद परदेवते मम हृदि प्रभूतं भयं

निवारय दरिद्रतां दलय देहि सर्वज्ञताम् ।

विधेहि करुणानिधे शिरसि पाद्युगमं स्वकं

विदारय जरामृतिं(ती) त्रिपुरसुन्दरि श्रीशिवे ॥ ७२/६७ ॥

(६८म्) -

ॐ त्रिपुरसुन्दरीस्तुतिमिमां पठेद्यस्सुधीः

स सर्वदुरिताटवीपटलचाण्डादावनलः ।

लभेन्मनसि वाञ्छितं प्रचुरसिद्धिरिद्धिर्भवे-

दनेकविधसम्पदां पदमनन्यतुल्यो भवेत् ॥ ७३/६८ ॥

सङ्गीतं सरसं कवित्वसरणिं आम्नायवाक्यस्मृती- (याप्राणवाया श्रुति-)

व्याप्यान् हृदि तावकीनयरण्ड्रन्द्य सर्वज्ञतां (सर्वज्ञाम्) ।

श्रद्धां (श्रेष्ठे) कर्मणि कालिके तव बलं श्रीजृम्भाणं मन्दिरे

सौन्दर्यं वपुषि प्रकाशमतुलं अम्बेश्वरि (प्रप्रोति) श्रीशिवे ॥ ७४/६९ ॥

पृथ्वीपालप्रकटमकुटस्रजोरञ्जिताङ्घ्रिः

विद्रुत्पूजनतिमतिसमाराधितो बाधितारिः ।

विधास्सर्वाः कलयति हृदा भासयन्ति प्रभाभिः

लोकस्सर्वे नवनवपदैरिन्दुभिर्भ्रमप्रकाशैः ॥ ७५/७० ॥

भूष्यं वैदुष्यमुद्यद्दिनकरकिरणकारमाकार(कौमार) तेजः

सुज्ञानं भूरिमानं दिनकरललितं दुर्गमं योगमार्गम् ।

आयुष्पञ्चाष्टसिद्धिं हरगिरिविशदां कीर्तिमभ्येत्यभूमौ

देहान्ते ब्रह्मपारं परमशिवचिदाकारमभ्येति विद्वान् ॥ ७६/७१ ॥

उभ्येषु नीयेष्वपि दर्शनेषु प्रकाशते देवि तव स्वरूपम् ।

समुज्ज्वलन्त्येव हि यज्ञवाटे यादालवेश्मन्यपि जातवेदाः ॥ ७७/७२ ॥

॥ ॐ शिवरडस्यान्तर्गते भवाभ्ये दुर्वाससाविरचितं

त्रिपुराम्बिकामहिम्नस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

श्रीशक्तिमहिम्नस्तोत्रम् ॥

देवीमङ्गलस्तुतिः

त्रिपुराम्बिकामङ्गलस्तवः

- ॥ श्रीशिवरहस्यम् । भवाभ्यः द्वितीयांशः । अध्यायः २९ ॥


- .. shrIshivarahasyam . bhavAkhyaH dvitIyAMshaH . adhyAyaH 29..


Notes:

Shloka-numbering and number of shloka-s have been found to differ amongst the two referenced source texts, and have been integrated on this page.

Proofread by DPD, Ruma Dewan

---

——  
*Shri Shaktimahimna or Shri Tripuramba Mahimna Stotram*  
pdf was typeset on September 15, 2023

——  
Please send corrections to [sanskrit@cheerful.com](mailto:sanskrit@cheerful.com)

